ΙΡΙΣ

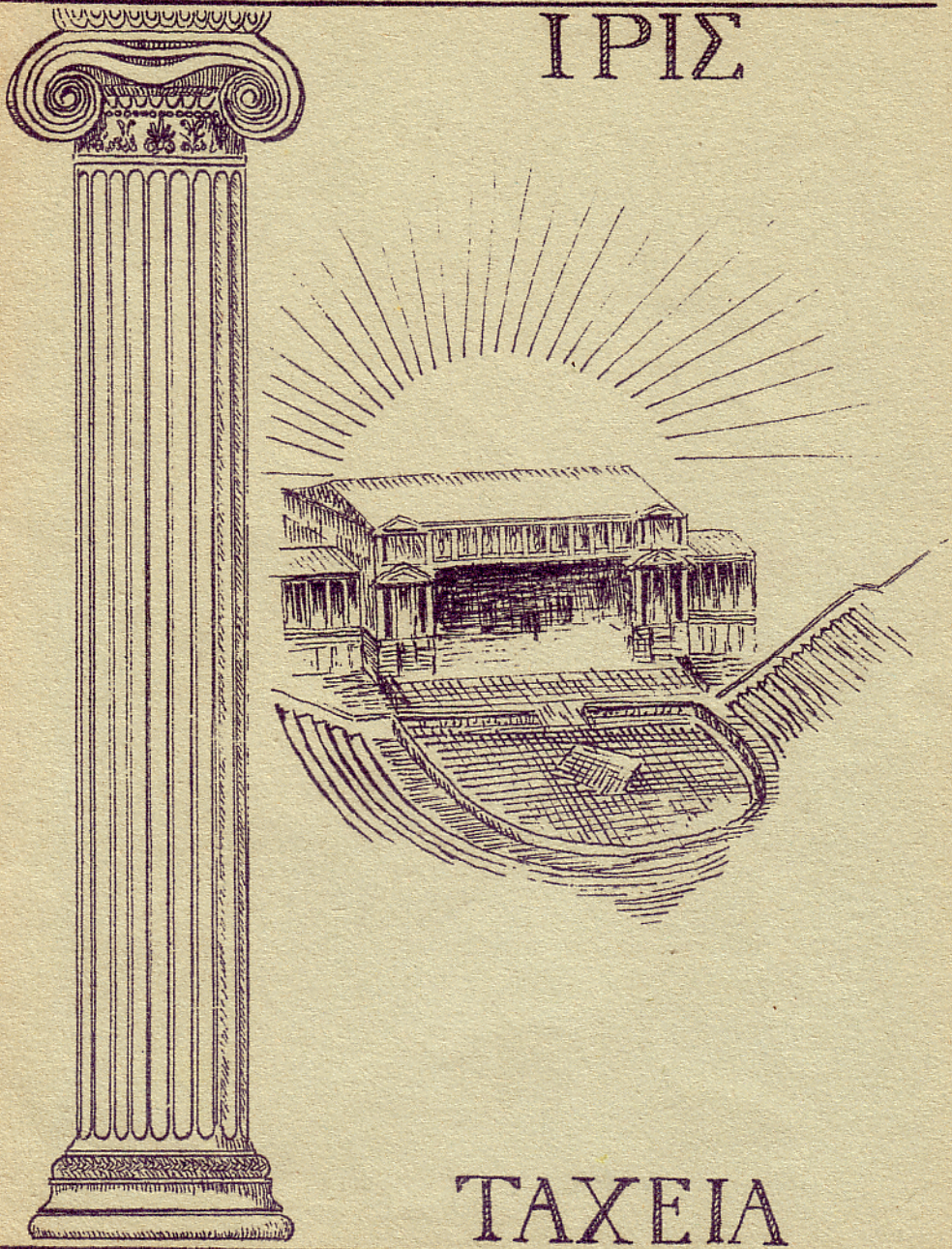

MINK

ΤΑΧΕΙΑ

10% KORTING

op al onze deken- en schildermaterialen voor leerlingen van het Stedelijke Gymnasium

A.C. v. BAARLEN Spijkerlaan 14, Arnhem. Tel. 25910

Wij bieden U keus uit ruim duizend
PERSISCHE TAPIJTEN en KLEEDJES

HET OOSTERSCH TAPIJTHUIS
Jansbinnensingel 7d ARNHEM Tel. 22026

Bloemenmagzijn "VIOLET"
Jansbinnensingel 10a, ARNHEM
Tel. 21368
Lid van de bloemenexpresse Fleurop en Interflora

Md
MIDDENSTANDSDRUKKERIJ
Oranjestraat 17 - 19
VELP Tel. 08302-2374
Voor het betere
Familiedrukwerk

FLIPSE
Koningstraat 10
ARNHEM
Maatschoenmaker Tel. 23830
Speciaalverkoop van Engelse herenschoenen o.a. "K" Shoes.

HIJMAN-STENFERT KROESE & v.d. ZANDE
Alle boeken
Grote Oord 15 (Jansstraat) Arnhem Tel. 24938

Dans- en Muziekinstituut WENSINK
Parkstraat 47
Tel. 26608
Club- en Privélessen
Moderne dansen - Ballet-muziek

SLAGERIJ HOOGKAMP
Jacob Marislaan 42
Hoek Breitnerstraat
Tel. 22802-23880
Het meest moderne bedrijf van ARNHEM
Service - Kwaliteit - Lage prijzen

11e Jaargang **IRIS TAXEIA** December '55

SCHOOLBLAD VAN HET STEDELIJK GYMNASIUM ARNHEM
Uitgegeven door de Arnhemse Gymnasiasten Bond

REDACTIE:
Hanny Hogeweg
Conny Rueb
Liesbeth van Adelsbergen
Friedje v.d. Broek Humphry

REDACTIE- en ADMINISTRATIEADRES:
Statenlaan 8, Arnhem
Vaste medewerksters:
Wanda Hartland en
N.N.

REDACTIE KRABBELS

Op deze eerste redactie-vergadering willen wij beginnen de vorige redactie heel hartelijk te bedanken voor al haar goede zorgen. Wij hopen, dat wij ons evengoed van onze zaak zullen kwijten als het vrouwelijke deel van de vorige redactie.

Wij hebben ons mogen verheugen in de voortreffelijke medewerking van de "heren" der schepping. Zij lieten namelijk de meisjes voor de hele zaak opdraaien; zij hadden geen tijd of ze moesten vier keer per week hockeyen en wilden daar niet één keer van opgeven of ze hadden alleen maar geen zin.

Trouwens het schijnt dat ook enkele leden van onze redactie veel moeten hockeyen en daarna geen tijd meer hebben om de vergadering bij te wonen.

Maar genoeg hierover. Laten wij na al deze boze woorden met veel gejuich de eerste-klassers verwelkomen als eventuele schrijvers in de "IRIS". Want zij zijn natuurlijk nog vol enthousiasme en zullen wel kopie inzenden. Helaas verdwijnt deze geestdrift als men langer hier op school zit.

Verder willen we nog iets vertellen over de veranderingen in de "IRIS". De tekening op de voorpagina is van Arthur Mink. Het omslag zal ongeveer iedere keer een andere kleur krijgen. Bovendien zullen zo nu en dan kleine tekeningetjes tussen de tekst worden geplaatst. En het belangrijkste: de "IRIS" is veel goedkoper geworden. Wij hopen dat dit alles jullie aanspoort om ons veel kopie te zenden.

Redactie.

Tocht door de nacht

Als de dag teneinde is en de zon zijn laatste stralen over het land heeft gezonden, dan begeert de mens toch altijd het licht te behouden: in de stad flitsen lichtreclames aan, kleurig verlichte etalages tonen hun artikelen en in alle huizen gaan de lampen aan. De mensen zoeken vertier in restaurants of bioscopen, ze geven feesten of ze slenteren door de helverlichte winkelstraten; maar ziet er één de stille duisternis, die in het bos heerst of de rust, die er uit kan gaan van een vijver in de avond?

De nacht is overal; hij legt op elke plek zijn donker stempel en maar op sommige plaatsen blijft dit stempel staan en wordt niet vernield door het lawaai van de mensen.

Daar ligt de woestijn, een verlaten uitgestrektheid in de nacht, de zandrimpels verlicht door de maan. Soms hurken daar bij een vuur de Arabieren bijeen, hun kamelen op enige afstand. Veel gesproken wordt er niet. Het is nacht, men moet slapen. Eén man houdt de wacht. Hij staart over het vuur heen naar de eindeloos wijde woestijn. In deze roerloze gestalte ligt iets van een wachten op een nog onbekend gebeuren, en eerbied voor deze nacht in de eenzame natuur. De nacht is voor deze mensen een weldaad; zij kunnen hun vermoeide ledematen ontspannen en in de koele, nachtelijke uren hun rust in volmaakte stilte genieten.

Deze stilte heerst zeker niet in de donkere bergwouden van India. Daar begint het leven pas, als het duister wordt. De tijger laat zijn vervaarlijk gebrul horen en gaat op jacht. Even later zal hij een nietsvermoedend dier bespringen, en een luide doodskreet zal door het woud klinken en weer wegsterven in de stilte. Slangen slingeren zich over de grond en hypnotiseren met hun felle, lichtende ogen het kleine dier, dat zich te dicht in hun nabijheid waagt.

Toch is ook hier, in dit mysterieuze oerwoud, een licht te onderscheiden. Bij de rivier, die door het donkere bos kronkelt, staat een aantal hutten, met daar tussenin een houten gebouw. Daar staat in een vertrek een blanke dokter, gebogen over een ernstig zieke Indiër. Met vaste hand verricht hij de operatie. Zelfs in de nacht staat deze man voor ieder klaar. Toegewijd

helpt hij de zieke en als die in een kalme slaap is gevallen, gaat de blanke man door de barak, waar alle zieken rusten. Zachtjes gaat hij langs de bedden, die op de grond naast elkaar liggen gespreid. Daar roept een vrouw om water ..... De dokter is al bij haar en even later slaapt zij dankbaar in. Een man kreunt en roept de dokter .... Met een paar bemoedigende woorden en een zachte glimlach op zijn vermoeid gelaat, staat de dokter bij hem. En pas als hij weet, dat iedereen rustig zal slapen deze nacht, gaat ook hij z'n rustplaats opzoeken.

Barakken staan er ook in een ander land, waar de nacht gevallen is. Duizenden vluchtelingen slapen daar. Mensen, die verdreven van huis en haard, proberen in dit land te leven, maar ze zijn zo arm, dat ze niet vooruit kunnen komen in de maatschappij.

ALLE GYMNASIASTEN betrokken hun STUDIEBOEKEN
en
SCHOOLBENODIGDHEDEN
natuurlijk van:

ZWIERS

Technische- en Schoolboekhandel

Spijkerlaan 32
A r n h e m
Tel. 22060

Alle bstellingen
worden vlot door
ons behandeld !

Slechts in de nacht heerst er voor hen vrede en misschien zelfs geluk, als in hun dromen beelden van het vroegere leven in het vaderland opdoemen. Duizenden mensen rusten hier, dromen of liggen wakker en wachten op een nieuwe toekomst. Hier, waar de armoede en ellende overdag zo zichtbaar zijn, spreidt de nacht een verzachtende, zwarte deken en geeft ook aan dit stuk land een vredige aanblik.

En nog verder legt de nacht zijn donkere sluier. In deze kalme, duistere stilte liggen nu eveneens de grote oceanen in de nacht verborgen. Onafgebroken kabbelen deggolven door, om ergens op een rots uiteen te spatten, of op een stil, eenzaam strand aan te komen rollen.

Er glijdt een schip door het water. Tientallen mensen bevinden zich daar binnen, slapend, in onwetendheid van deze overweldigende schoonheid van de oceaan. Alleen op de brug staat een figuur te turen over de zeespiegel. Waar denkt deze man aan? Wellicht aan vrouw en kinderen, die hij weer voor weken heeft moeten verlaten. De man peinst en tuurt. Om hem heen is het duister, boven hem staan millioenen sterren en de maan beschijnt met zijn bleke licht zee en aarde. De man voelt zich hulpeloos klein in deze grootse, donkere natuur.

En hoog boven de aarde gaat een zacht, ronkend geluid. Een mens stuurt zijn vliegtuig boven zeeën en landen en ziet de donkere aarde onder zich liggen. Soms flitst daar even een lichtpunt tussen door: een grote stad, waar de mensen zich niet bekommeren om het verstrijken der uren. Maar verder is al dat land, waar de man zijn oog ook maar richt, stil en donker.

De nacht heeft zijn donker en geheimzinnig waas over de aarde gelegd.

T.

==========

SENIORAVOND

Bent U ook op de senioravond geweest? Dan zult U ongetwijfeld ook opgemerkt hebben, dat men gedacht heeft: een goed begin is het halve werk en dat men daarom pas om half negen begon i.p.v. om acht uur. Toen n.l. opende de praeses de avond met een kort welkomstwoord en kondigde vervolgens 4-alpha aan met een parodie op "Floris ende Blanchefloer". Hierin meenden wij tot onze verbazing enige specifieke gezegden van verschillende leraren te herkennen.

Na een korte pauze waarin gedanst werd, verscheen 6-alpha op het toneel met een radio-programma van één dag. Vooral het optreden van Mevrouw Ida de Weeuw van Drees veroorzaakte veel hilariteit, terwijl men zich ook met "Kleutertje Luister" en het hoorspel "Leeuwenbekje" goed amuseerde.

Na opnieuw een danspauze bracht 6-bêta het toneelstuk, dat zij ook in de werkweek hadden opgevoerd. Jammer alleen, dat het begin voor velen onverstaanbaar was, waardoor het hen ontging dat het volgende was, wat één van de meisjes uit 6-bêta droomde. Zij belandde namelijk in Parijs in een nachtclub waar o.a. gegoocheld werd, wat de heer Boulogne, die gewillig voor slachtoffer

speelde, een natte zakdoek kostte.

Helaas waren er nogal wat technische storingen. Vervolgens werd er gedanst tot ongeveer half twaalf, waarna deze geslaagde avond door de praeses gesloten werd.

W.A. TERZONDERO.

==========

ILLUSIE

Het was vroeg in de avond en ik was, aan tafel gezeten, aan het piekeren over een opstel. Ik had niet erg veel inspiratie. Verscheiden onderwerpen had ik al geprobeerd, maar had ze alle weer verworpen. Zwaar denkend zat ik op mijn potlood te bijten en

---------- Advertentie ----------

Het is beslist niet nodig voor Uw studie nieuwe boeken aan te schaffen. U kunt 25-40% op Uw boekenrekening besparen door gebruikte schoolboeken te kopen.
Wij leveren deze boeken onder garantie en dragen er steeds zorg voor, dat wat wij afleveren, in goede staat verkeert. Stuur ons Uw boekenlijst toe. Onze zending zal U zeker tevredenstellen.

VAN DIJK'S BOEKHUIS

Oudestraat 26 ---------- KAMPEN

de tijd verstreek. Het werd later en later en het werd steeds stiller buiten, terwijl in huis iedereen naar bed was.

Op een gegeven moment hoorde ik geritsel, ergens boven mij. Nu hebben wij een stelletje muizen, dus besteedde ik er niet veel aandacht aan. Het geluid hield echter aan en scheen nu ergens van beneden te komen. Ik werd nu toch nieuwsgierig en ook een beetje bang.

Het geritsel en geschuifel kwam nu steeds dichterbij en ik moet bekennen, dat het me een beetje angstig te moede werd. Toen hoorde ik, hoe langzaam de deurknop ongedraaid werd en de deur opende zich. Als gebiologeerd staarde ik er naar, want de verschijning, die binnen kwam .... was ik zelf. Maar op mijn gezicht lag een gemelijke trek en het zag er moedeloos uit.

Ik zat stokstijf op mijn stoel en bewoog niet, maar na een

ogenblik dacht ik, dat het toch eigenlijk onlogisch was om bang voor jezelf te zijn. Dus vroeg ik volkomen overbodig anders: "Wie ben je?"

Mijn tweede ik kwam naderbij en zei ietwat spottend: "Dat zie je toch wel!" Daar viel weinig op te zeggen, dus vroeg ik maar of ze wilde gaan zitten. Ze nam plaats tegenover mij en ik staarde "mezelf" een poosje zwijgend aan. Toen verbrak ze de stilte en vroeg: "Moet je een opstel maken?" Ik beaamde dit.

"Heb je al een onderwerp?" "Nee, ik heb al van alles geprobeerd, maar ik heb niet veel inspiratie", zuchtte ik, "maar ik zal het toch moeten maken."

"Nu, maar als je niets kan vinden en je hebt slaap, waarom houd je dan niet op? Je kunt best een goede reden bedenken", overreedde ze me zacht, "of je blijft lekker thuis en neemt het er van. Niemand merkt dat."

Ik wilde me tegen haar verzetten, maar ik kon het niet goed en toen ik al bijna gezwicht was, piepte de deur opnieuw en stapte er een oud mannetje binnen, met een grote uilenbril op het puntje van zijn neus en met twee pientere ogen. Hij zag er nogal slordig uit en droeg een paar dikke boeken onder zijn arm, die hij nauwelijks kon torsen. Hij dribbelde naar de tafel, legde de boeken neer, gaf ons een hand en zei opgewekt:

"Mag ik me voorstellen, ik ben de Inspiratie."Ik hoorde, dat je een opstel moest maken en ik wil je graag helpen."

Hij zette zijn bril recht op zijn neus en vervolgde: "Laten we eens kijken, weet je wat over bloemen? Kan je daar niet wat over schrijven?"

"Nee",zei ik, "daar weet ik niet veel van af, dat ligt me niet."

"Goed, goed," zei hij, "dan wat anders." Hij krabde in gedachten zijn haar. "Ha", zei hij toen, "nu heb ik iets. Kun je niet over grote vrouwen in de geschiedenis schrijven? Dat is een interessant onderwerp. Stof genoeg!" Hij werd nu levendig en gebaarde met zijn kleine handjes: "Aan de ene kant die vrouwen, die werkelijk wat voor de mensheid gedaan hebben en aan de andere kant de vrouwen, die beroemd of berucht waren door hun raffinement en durf. Dan vergelijk je ze en ontleed je hun karakter. Daar kun je een aardig geheel van maken."

Hij was nu geestdriftig en langzamerhand begon ik er ook voor te voelen. Hij greep een papiertje en tekende een schema met alle mogelijkheden die ik kon uitwerken. Nu keek ik ook belangstellend toe.

"Nu moet je het zelf helemaal uitwerken", zei hij, "ik geef je alleen maar het idee."

Nauwelijks had hij dit gezegd, of de deur werd voor de derde keer geopend en een jonge vrouw kwam binnen in een lang wit gewaad met een doorzichtige sluier voor het gelaat. Zij had grote dromerige ogen en bewoog zich langzaam en gracieus. Nadat ze ons zacht gegroet had, nam ze plaats in een van de stoelen.

"Ik ben de Fantasie", zei ze dromerig en zweeg toen, terwijl wij haar met bewondering aanstaarden. Na een paar minuten keek ze op en terwijl ze mijn ogen gevangen hield, kreeg ik een eigenaardige gewaarwording. Ik greep mijn potlood en begon snel te schrijven. Ik zag opeens als het ware alle beelden voorbijtrekken. Het kostte me geen moeite meer; alle woorden rolden vanzelf op het papier. Ondertussen zat ze mij steeds strak aan te kijken. Toen zei een vrolijke stem plotseling in de stilte:

"Wat is nu een opstel zonder humor! Een opstel alleen met inspiratie en fantasie is niets waard. Daarom ben ik maar gekomen. Ik ben de Humor."

En daar stond een grotesk kereltje voor ons, met een enorme neus en vrolijke pretoogjes.

"Het leven zonder Humor is vreselijk", zei hij, "ik ben onmisbaar op de aarde, maar dat beseffen de meeste mensen niet eens. Mensen zonder gevoel voor humor zijn werkelijk te beklagen. Er moet in ieder geval humor zijn in jouw opstel", wendde hij zich tot mij.

"Dat is niet waar", zei plotseling een ernstige, ietwat matte stem en toen wij omkeken, zagen we een lange in het zwart gekleede vrouw, met een streng gezicht.

"Ik ben de Ernst", zei ze, "ik wil je er voor behoeden een lichtzinnig opstel te maken. Men moet de ernst in zo'n geval vooral niet vergeten. Teveel humor past niet. Ernst is belangrijker, het kweekt verantwoordelijkheidsgevoel en maakt de mensen bedachtzaam."

"Ha, ha, ha!" lachte de Humor nu, "wat zijn de mensen toch onnozel, zulke domme wezens! Te zoeken naar iets dat hen tevredener en vrolijker maakt en ze weten niet dat ze daarvoor slechts een klein beetje van mijn humor nodig hebben. Ze herkennen me niet."

Ik wilde nu mijn opstel wel afmaken en ze moesten me nu nog even helpen. Inspiratie had ik al, fantasie ook. Nu nog humor met wat ernst. Ik keek op van mijn papier en wilde het vragen, maar ze ontweken mijn blikken en liepen allemaal naar de deur.

Ik was verbaasd, stond op om ze tegen te houden, maar zij weerden me af en verdwenen geruisloos door de deur. Ik wilde hem openen, maar dat ging eerst niet, hoe hard ik ook trok. Op een gegeven moment gaf hij echter mee en ik tuimelde achterover. Terwijl ik zo op de grond zat, stak de Ernst nog even haar hoofd om de deur en zei op vermoeide toon:

"Zo gaat het vaak in het leven.
Nu moet je jezelf maar zien te redden. Wij kunnen je niet meer helpen." Toen was zij verdwenen.

Ik krabbelde overeind en ging weer aan tafel zitten met mijn half afgemaakte opstel. Ik steunde mijn hoofd in mijn handen, moedeloos, en ..... werd wakker.

Het blaadje dat voor mij lag was nog helemaal leeg.

WANDA HARTLAND.

==========

HET DR JONKERTOERNOOI

Op 31 oktober werd dit toernooi gehouden op de velden van de A.H.C. Ik schrijf velden, hoewel we het grootste deel van de dag maar één veld tot onze beschikking hadden.

Om 8 uur 's ochtends waren de eerste elftallen al aanwezig en om 9 uur begon het toernooi onder een stralende zon, die de hele dag bleef schijnen. Voor het eerst speelde de Lorentz-HBS eens niet tegen ons Gymnasium.

Doordat we maar op één veld mochten spelen, duurden de wedstrijden slechts 20 minuten en moest er tussen de wedstrijden vlug gewisseld worden. Door de goede leiding van de scheidsrechters is het hele toernooi vlot en in een gezellige sfeer verlopen. Het voordeel van het ene veld was, dat er steeds veel publiek om het veld stond, wat het spelen veel aangenamer maakte.

Om half vier waren alle wedstrijden in de poules gespeeld. Als poulewinnaars kwamen Zwolle en Gymnasium Arnhem te voorschijn Om ongeveer vier uur begon de finale, waarin bleek, dat Zwolle veel minder vermoeid was dan ons schoolelftal, zodat zij een ruime 3-0 overwinning behaalden. Deze wedstrijd werd op het bovenveld gespeeld, dat wij gedurende één uur mochten gebruiken.

Ondertussen werd er op het benedenveld een wedstrijd tussen de nummers twee van de poules Nijmegen Gymnasium en de Lorentz-HBS gespeeld, die echter in een dolle optocht van de spelers langs

het bovenveld eindigde.

Na de wedstrijd gingen de meeste spelers in de stad eten en 's avonds zag ik ze weer terug in het Sonsbeek Paviljoen. De muziek werd verzorgd door de "Small Spot Stompers". Halverwege de avond wilde ik de beker uitreiken, maar "natuurlijk" was deze weer weg. Na een poosje kreeg Zwolle, aan wie ik opgedragen had de beker op te sporen, deze in te pakken en toen konden ze ook de wijn in ontvangst nemen. Na de korte, maar hevige vechtpartij die volgde, kon Zwolle de beker eindelijk rustig en goed opbergen.

Om kwart voor twaalf moest een einde gemaakt worden aan deze fuif, die, naar ik wel mag zeggen, zeer geslaagd is, in hoofdzaak dankzij het goede spel van de "Small Spot Stompers".

H.J.

CHESSION

Voor ons uit hobbelt een boerenkar het steile pad op. De voerman houdt het goedig stappende paard bij de teugels en moedigt zijn bruine vriend met vriendelijke Franse woordjes aan: "Allons, Routi, allons!"

De kar hobbelt verder en verdwijnt achter de helling. Moeizaam klimmend volgen we het karrespoor. Aan beide kanten lopen steile hellingen omhoog, vol braamstruiken en allerlei wilde planten. Een zachte warme wind strijkt langs ons en doet het hoge vingerhoedskruid wuiven op de slanke stengels, zodat een purperen gloed over de helling glijdt.

Dan, bij de bocht van het pad, staan we plotseling ver boven het dal, waar de Amblève zijn snelle stroom doorheen slingert. De vallei koestert zich daar stralend goudgeel en zachtgroen in de warme zomerzon.

Boven ons, op de top, liggen tussen de schuine bergweitjes een paar huisjes, schuchter weggekropen in de plooien van de heuvels. Dat is Chession, het doel van onze tocht.

Na een uurtje lopen we over een weggetje van ruwe keien tussen de erven van de kleine boerderijtjes door. De bewoners kijken ons nieuwgierig aan; ze kennen in dit afgelegen oord geen vreemdelingen. En als ze horen dat we niet uit België komen, kijken ze ons eerbiedig aan.

Hier in deze schilderachtige omgeving strijken we enthousiast neer, pakken onze schetsboeken en verfdozen en we nestelden ons ergens bij een schuur of op een erf. En zo komen langzaam de schetsen op papier; oude huizen, opgetrokken van houten latten met typische keien - zo in de natuur gevonden - opgevuld; of grauw lemen schuren.

En achter alles steeds weer de oneindig blauw-groene verte tussen de heuvels door, en de vagere gebergten op de schtergrond.

Toch is het hier niet zo stil-zonnig, als we verwacht hebben.

De jeugd schijnt ook hier vacantie te hebben, want weldra dringen kinderen van een jaar of tien, twaalf om ons heen en proberen in rad Frans een gesprek aan te knopen. Ze slepen stoelen aan en verversen ons water en maken onze penselen schoon.

Als ze het al te bont maken, komen hun ouders en jagen ze weg en zeggen, dat we rustig moeten kunnen werken. De moeder van Michel en Antoine nodigt ons zelfs uit om een kop koffie te drinken. Zo zitten we dus in een kring op het erf tussen de kippen en geiten onze zwarte koffie te drinken.

De avondschemering komt al, de aquarellen en tekeningen zijn af en we dalen het steile pad weer af.

Achter ons, in de laatste zonnestralen, ligt Chession tevreden en behaaglijk weggedoken tussen de weiden. De kinderen hebben ons uitgeleide gedaan en hartelijk "au revoir" geroepen. En wij, wij hebben het aarzelend en met een weemoedige zucht beantwoord: "Au revoir ...."

Voor ons vallen brede schaduwen over het dal, alleen de bergtoppen aan de overkant gloeien nog in de rode ondergaande zon. Zachte nevels wolken op uit het dal en in de landelijke stilte klinkt vaag het dof geruis van de Amblève.

Bij de bocht van het pad kijken we nog één keer om. Enkele donkere silhouetten van daken steken af tegen de gloeiende oranjehemel. We dalen zwijgend verder het pad af. In de verte knarst een kar, langzaam komt hij dichterbij. De voerman loopt moe naast zijn trouwe paard, een glimlach gaat over zijn gezicht wanneer hij ons herkent. "Bonjour", zegt hij.

Wij vragen hem, of hij de groeten wil doen aan Chession en zijn bewoners. Hij belooft het en met een laatste groet loopt hij door: "Au revoir".

Deze dag hebben we onder de echte Belgische bevolking doorgebracht, we hebben de gemoedelijke mensen en de harde werkers leren kennen in hun eigen omgeving.

Stil en voldaan komen we eindelijk in ons kamp bij de Amblève aan.

ELS KLAVER.

JUNIORMIDDAG' 55

Toen we omstreeks half drie het Ooltgaardhuis binnentraden, verboden ons geheimzinningdoende tweede klassers, het zaaltje binnen te gaan. Hiervan maakten enthousiaste pingpongers gebruik om hun kunnen te tonen. Eenmaal binnengekomen werden we niet teleurgesteld in onze verwachtingen; alle eer aan 2b voor hun leuke opvoering van "de pantoffels van Aboe Kasim".

Vervolgens werden een drietal gedichtjes van Daan Zonderland voorgelezen en eenmaal aan 't dichten geslagen las Douwe de Vries een Amsterdamse versie van Odysseus voor. Dit laatste was zeker een applausje waard.

John uit de tweede klas speelde lustige jazz op de piano en A.E.J. bracht ons tranen in de ogen door zijn vertolking van de prelude no. 20 van Chopin. Na dit muzikale intermezzo lieten enkele 3 b sters ons zien, wat ze op toneelgebied presteren. Vooral "Jantje" viel in de smaak en hiervoor alle hulde aan Irene Schulink, die het jongensbroekje nog niet ontgroeid bleek.

In de pauze vielen de lootjes, verkocht door 1 b, ons koud op de maag, die gelukkig al lekker verwarmd was door thee en een koekje. Het is erg jammer, dat deze loterij niet eerder aangekondigd was; er waren dan beslist meer lootjes verkocht, aangezien velen hun geldbuil thuis hadden gelaten.

Eenmaal teruggekomen in het zaaltje werd ons door 1 b een originele mode-show gepresenteerd door Hanneke Baks, van wie ook die schitterende idee was uitgegaan. Alle eer ook voor deze eerste klassers, voor wie dit eerste optreden toch zeker moeilijker was dan voor de reeds oudere "klassieken".

Ook uit de aardige verloting van 1 b, ten bate van de A-G-B-, met als prijzen een eigen gebakken taart en cakes, bleek, dat het betrekken der eerste klassers wat betreft hun bijdrage op de Juniormiddag, een geslaagd experiment was. Het vivat kostte ons weer de nodige zweetdroppels en na een opwindende en vermoeiende stoelendans konden we, zeker voldaan, weer naar huis gaan.

F.

Oplossing de vorige puzzle:
Horizontaal en Verticaal:

1. Leem	-	6 Asyl
2. Ebro	-	7 Uilskop
3. Erei	-	8 Kilo
4. Moineau	-	9 Olst
5. Etsi	-	10 Pott

EVA.

==========

BRAVO ONZE EERSTE-KLASSERS!

Zolang ik op school zit, is het bij mijn weten nog nooit voorgekomen, dat eerste-klassers hebben meegewerkt tot het welslagen van een junior-propagandamiddag. Maar dit jaar hebben zij met deze gewoonte gebroken. Marijke Frijlink uit 1a zong enkele Engelse liedjes, waarnaar allen met veel plezier geluisterd hebben.

1b hield allereerst een modeshow van enkele exclusieve modellen uit de collectie van diverse modekoningen.

1b spande de kroon door het houden van een loterij, waarvan de opbrengst ten goede kwam aan de A.G.B. Als prijzen hadden ze zelfgebakken cakes. De opbrengst was ƒ 12.-, waarvoor ik namens de A.G.B. deze klas hartelijk bedank.

HANS JOOSTEN.

==========

Electrisch Stencilbureau "LIBRA"-VELP Tel. 2030

W.A. HOLTHUIS JUWELIER
Ketelstraat 29
Zilfa pleet - Keltum pleet
Zentra-Altina-Eterna-Zenith

THIELE'S BOEKHANDEL
Hoofdstraat 115
Velp Tel. 08302-2179

2e hands SCHOOLBOEKEN
GEERTS
I n k o o p
V e r k o o p
BOEKHUIS
Bakkerstraat 61

Kom voor HORLOGES kijken bij
F.G. HAAS
Koningstraat 53
ARNHEM

KANTOORBOEKHANDEL
RUPP
Hofleverancier
Alle school- en schrijfbehoeften
Alle merken vulpenhouders
Koningstraat 85
Tel. 24876

N.V. RAMMELWEIDE
Fabriek: Molenbeekstraat 24
Tel. 20906
Winkel: Steenstraat 45
Tel. 23609
CHEMISCH REINIGEN-VERVEN-STOPPAGE van
KLEDING - TAPIJTEN - GORDIJNEN

"LIBRA" stencilt vlug en voordelig!
Oranjestraat 1d, VELP
Tel. 08302-2030

N.V. BOEKHANDEL en ANTIQUARIAAT
B.M. ISRAEL
Inkoop Bakkerstraat 67, Arnhem Verkoop

PERRY SPORT

Uw speciaal zaak met de
grootste sortering sport artikelen en

---------- SPORTKLEDING ----------

Ketelstraat 35 Tel. 22774 Arnhem

Md

MIDDENSTANDSDRUKKERIJ
Oranjestraat 17 -19
VELP Tel. 08302 - 2374

Voor het betere

FAMILIEDRUKWERK